

VÖRÖS ISTVÁN (1964) Budapest

VÖRÖS ISTVÁN

54 évesen

„Többé már sosem leszek az,
aki ezidáig voltam.”

Parancs János: *59 évesen*

Többé már sosem leszek az,
aki ezidáig *nem* voltam.
Ki azt mondja a nemlétnek: Szevasz!

És a nyugodt elmúlásra szavaz.
Az ott öröklét a távolban?
Többé már sosem leszek az,

kinek a múltja nem vigasz,
kilépek belőle ápoltan.
Ki azt mondja a nemlétnek, szevasz,

az a lidércekkal kibasz,
de velük szexel álomban.
Többé már sosem leszek az,

aki voltam, vagyok, sem az,
akivé néhanap változtam,
ki azt mondja a nemlétnek: Szevasz!

Nem építék az időn át hidat,
a fontosat így is áthoztam.
Többé már sosem leszek az,
ki azt mondja a nemlétnek: Szevasz!

SZÓMAGYARÁZATOK: identitászavar

Identitászavar
nélkül nincs öntudat.
Mégfog és megcsavar,

magaddal összevarr,
de boldog pillanat!
Identitászavar,

ha valamit akar-
nál, közben nem szabad.
Mégfog és megcsavar

a lélek másik végében a baj –
kiadod önmagad.
Identitászavar,

hogy ismerd meg hamar
benned a másikat:
megfog és megcsavar

másképp nő rajt a haj,
és más elől szalad.
Identitászavar –
megfog és megcsavar.

A foglalt szoba ablakát csapkodja a huzat

Ha nem is voltam ott, ott voltam,
mert minden évben elmentünk oda,
a jelent így tömte ki múltam,

hogy szólt a meg nem történt, mint egy szólam,
és nem különböztethető meg már soha.
Ha nem is voltam ott, ott voltam,

így van jelen nem való a valóban,
a lehetetlen abban, ami nem csoda.
A jelent így tömte ki múltam:

ha már valahol huszonöt-ször voltam,
ha nem megyek is, ott van ottlétem nyoma.
Ha nem is voltam ott, ott voltam,

ha ott lehetek feltételes módban,
úgyis elmúlik a való rövid kora.
A jelent így tömte ki múltam,

nem lassan, inkább gyorsan,
és nem tűnt el, bár úgy hozta sora.
Ha nem is voltam ott, ott voltam,
a jelent így tömte ki múltam.